

Jeg troer saaledes ikke, det er rigtigt, at der skal være fødte Formænd i de forskjellige kommunale Autoriteter, men vel, at der i hver Communalbestyrelse skal være en af Regeringen udnævnt Tilsynsmand. En stor Banskfeligthed er det, der fremstaaer, naar man vil løse det Spørgsmaal: men hvorledes skal dette Forhold indrettes for det Tilfælde, at der opstaaer Conflictter mellem de kommunale Autoriteter paa den ene Side og Tilsynsmanden paa den anden Side; — jeg bruger dette Navn, uagtet det er noget forhadet, — hvor skal den endelige Afgjørelse ligge, skal den berøve hos Regeringen, eller skal den være hos de høiere kommunale Autoriteter, eller skal man søge den endelige Afgjørelse hos Domstolene? Jeg troer, at, hvilken af disse Veie man end vil slaae ind paa, møder der store, maaskee uovervindelige Banskfeligheder. Hvis vi her havde saadanne administrative Domstole, hvorpaa der findes Exempler andre Steder, troer jeg, at Afgjørelsen af deilige Conflictter nærmest vilde være at henvise til dem; men da vi nu ikke have saadanne, og det dog vistnok maa erkjendes af Alle, at der vil være store Banskfeligheder forbundet med at henvise Afgjørelsen af deilige Conflictter til Domstolene, troer jeg, man maa være betænkt paa andre Midler til muligheds at løse dette store og vanskelige Spørgsmaal.

Jeg troer endvidere, at den ærede Rigsdagsmand har været alt for omfattende i sit Arbejde. Det er besværligt nok at gøre, hvad der er Fornødent, men den ærede Rigsdagsmand har, da han stillede sig Opgaven, desuden taget særdeles store Byrder paa sine Skuldre ved at ville med det Samme løse andre vigtige Spørgsmaal. — Til saadanne store og unødvendige Byrder, som den ærede Forslagsstiller har paataget sig, regner jeg den hele Districtsinddeling og Dmdeling. Jeg troer ikke, at vi paa Sagernes nærværende Standpunkt kunne forlade den nu bestaaende Inddeling (Hør!); jeg troer, at vi skulle holde os til Amtsraadet, omdanne det til en fælles Autoritet for Landet og Kjøbstæderne og dernæst overlade den øvrige Udvikling til Fremtiden, naar Forholdene fremtræde mere klart. Jeg skal i Forbigaaende bemærke, at, uagtet den ærede

Rigsdagsmand for Hølbek Amts 1ste Valgfreds (B. Christensen) fremhævede, at der aldeles ikke var nogen Lighed mellem det af ham indbragte og det foreliggende Forslag, saa er der dog i denne Henseende en virkelig Lighed tilstede. Jeg troer altsaa, at vi ville undgaa store Banskfeligheder, naar vi see bort fra Alt, hvad der angaaer disse Inddelinger, og holde os til den nu bestaaende Amtsinddeling. Lad os huske vel paa, at, om det end kan see broget og forvirret ud for dem, der ville søge at sammenfatte i eet overfsueligt Billede alle disse mange forskjellige Inddelinger, saa er det Bestaaende dog det bekvemteste for dem, der leve i disse Forhold, der ere vante til dem og kjende dem, idet de ere nedarvede fra Fader til Søn. For den, der som Politiker, som Rigsdagsmand, som Minister, vil have et klart Overblik over disse Forhold, kan det være et meget besværligt Arbejde, men for Borgerne, for dem, som leve i dem, er det Bestaaende, som sagt, det Bequemteste, eftersom de nu engang leve deri. — Der er et andet Forhold, som jeg ogsaa troer, den ærede Rigsdagsmand meget vel kunde kaste overbord, og derved sætte sit Forslag istand til at seile lettere; det er Alt, hvad der angaaer Bessatningsvæsenet (Hør!). Man kan gjerne være enig med den ærede Rigsdagsmand fra Veile (Lehmann) i mange af de Bemærkninger, han fremførte, men jeg troer dog, at vi ikke ved Behandlingen af en Communallov bør gaae ind paa det vanskelige Spørgsmaal om Bessatningsvæsenet; dets Løsning maa derimod være forbeholdt en særegen Lovgivning. Ogsaa jeg vilde ansee det for ønskeligt, om vi fik en Communal-Indkomsskat; i den vilde jeg see det sikreste Grundlag, hvorpaa man i Fremtiden kunde bygge en virkelig Stats-Indkomsskat, ja, jeg troer endog, at Stats-Indkomsskatten vanskeligt lader sig indføre, naar man ikke iforveien har prøvet en Communal-Indkomsskat; men Alt dette skulle vi ikke nu her ved gaae ind paa.

Endelig kan jeg heller ikke nægte, at jeg anseer det for rigtigst, at man lader Kjøbenhavn ude af Betragtningen. Kjøbenhavn har saa særegne Forhold, der er saa store Mangler tilstede — det veed Enhver, der har deeltaget i Bestyrelsen af de kjøbenhavnske Communal-